

307

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 grudnia 1964 r.

w sprawie ustanowienia Przedsiębiorstwa Obsługa Ratalnej Sprzedaży „ORS” płatnikiem opłaty skarbowej od niektórych weksli.

Na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60), art. 3, art. 12 ust. 3, art. 26 i art. 29 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz § 61 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 362; z 1952 r. Nr 32, poz. 225, z 1953 r. Nr 30, poz. 116, z 1954 r. Nr 15, poz. 57 i Nr 27, poz. 108, z 1955 r. Nr 5, poz. 29 i Nr 32, poz. 193, z 1956 r. Nr 57, poz. 265, z 1957 r. Nr 39, poz. 177 i z 1963 r. Nr 1, poz. 5) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe przedsiębiorstwo Obsługa Ratalnej Sprzedaży „ORS” i jego jednostki terenowe ustanawia się płatnikiem opłaty skarbowej od weksli, składanych temu przedsiębiorstwu celem zabezpieczenia kredytu udzielanego na zakupy ratalne.

2. Płatnik pobiera opłatę skarbową za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych dokonujących sprzedaży na podstawie imiennych przekazów limitowanych wystawionych przez „ORS” wyłącznie gotówką w wysokości 1% od sumy udzielonego kredytu.

3. Pobrane kwoty opłaty skarbowej płatnik przelewa na rachunek organu finansowego I instancji, właściwego ze względu na miejsce położenia jednostki terenowej płatnika, która zawarła umowę kredytową, w terminie do dnia 10 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 2. Zwalnia się od opłaty skarbowej weksle złożone płatnikowi przez kredytobiorcę, jeżeli umowa między kredytobiorcą a sprzedawcą towaru nie doszła do skutku.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

308

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 grudnia 1964 r.

w sprawie dodatków funkcyjnych dla sędziów w sądach ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 31, poz. 184, z 1961 r. Nr 57, poz. 316, z 1963 r. Nr 44, poz. 246 oraz z 1964 r. Nr 38, poz. 241) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sędziowie, którym powierzono pełnienie funkcji w sądach ubezpieczeń społecznych, otrzymują dodatki funkcyjne, przewidziane w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 31, poz. 184, z 1961 r.

Nr 57, poz. 316, z 1963 r. Nr 44, poz. 246 oraz z 1964 r. Nr 38, poz. 241), w następującej wysokości:

- | | | | |
|---|-------------------------------------|---------------|---|
| 1) przewodniczący wydziału (wizytator) | w Trybunale Ubezpieczeń Społecznych | według stawki | 6 |
| 2) kierownik sekcji orzecznictwa w Trybunale Ubezpieczeń Społecznych | „ „ | „ „ | 7 |
| 3) przewodniczący wydziału w okręgowym sądzie ubezpieczeń społecznych | „ „ | „ „ | 9 |

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1964 r.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

309

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 grudnia 1964 r.

w sprawie powierzenia Sądowi Powiatowemu w Cieszynie rozpoznawania spraw o rozwód.

Na podstawie art. 5 § 2 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 18, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Cieszynie w województwie katowickim rozpoznawanie spraw o rozwód dla okręgu tego Sądu.